

Kaikuja Kaikuja Kaikuja

Lemmikkilinnut Kaijuli ry:n uutiskirje 2/2012

Pääkirjoitus: Piiri pieni pyörii?	2
Kolumni: Huhkaa-hoitoa lemmikeille	3
Good Bird -blogi: Mitä jokaisen tulisi tietää	4
Suoranokat: Tukea ja turvaa lajitovereista	5
Hyvinvointi: Fyysinen perushyvinvointi	7
Tapahtumat: PetExpo 2012	8
Tapahtumat: Neitokakadulajitapaaminen	11
Lajikuvaus: Pyhämaina	13
Koulutus: Kädelle astuminen	14
Yhdistystoimintaa: Nuorisotiimi & Haastattelu	16
Terminologiaa: Sammuminen	17
Tee-se-itse: Pahvirullalelu	18
Yhdistyssivu	19
Lukijan kuva	20

Kaikuja on Lemmikkilinnut Kaijuli ry:n neljä kertaa vuodessa digitaalisena ilmestyvä uutiskirje, joka sisältää tietoa yhdistyksen toiminnasta sekä muita mielenkiintoisia lyhyitä juttuja.

Palautteen ja kehitysehdotukset voi lähettää sähköpostilla osoitteeseen sihteeri@kaijuli.fi tai yhdistyksen keskustelufoorumille.

Numero 3/2012 ilmestyy syys-lokakuussa.

Kansikuva: Jarmo Tuutti

www.kaijuli.fi

Pääkirjoitus

Piiri pieni pyörii?

Kyseistä aihetta on käsitelty monissa paikoissa (kuten foorumilla) kyllästymiseen asti, mutta ajattelin kirjoittaa aiheesta vielä pääkirjoituksessanikin, sillä aihe tuntuu aina ajoittain nousevan esille. Tosin tätä kirjoitusta ei motivoinut mikään erityinen tilanne, vaan tarve keksiä jokin aihe pääkirjoitukseen.

Alkuun hieman historiaa: ”Piiri pieni pyörii” on tuttu sanonta monelle Kaijulin aktiiville, sillä kyseessä on erään harrastajan säännöllisesti Kaijuleiden mustamaalaamiseksi käyttämä sanonta, jolla viitataan siihen, että yhdistyksellä olisi jokin eksklusiivinen sisäpiiri. Ajan mittaan siitä on tullut lähinnä tämän ”sisäpiirin” vitsi.

Tosin kysyttäessä, onko yhdistyksellä sisäpiiriä, vastaan suoraan: ”Kyllä, tietenkin on.” ”Sisäpiirin” olemassaoloa ei yhdistyksessä voi välttää, sillä tietty porukka tekee aktiivisesti töitä yhdistyksen eteen, ja toisaalta esim. hallituksen vastuulla on tehdä päätöksiä yhdistyskokousten väleillä. Nämä ihmiset tekevät yhdessä töitä ja ovat yhteydessä toisiinsa säännöllisesti. Myös erilaisia kaveripiirejä muodostuu, sillä ihmiset ystävystyvät helposti samankaltaisen harrastuksen parissa. Onpahan yhdistyksen toiminnan parissa alkanut vakavampiakin suhteita.

On kuitenkin kokonaan toinen kysymys, miten vaikeaa tähän ”sisäpiiriin” on päästä. Tämä on pelkästään jokaisesta henkilöstä itsestään kiinni, sillä uudet kasvat toivotaan yhdistyksen toimintaan erittäin lämpimästi tervetulleeksi.

Mukaan tuleminen helppoudesta löytyy useita tarinoita viime vuosilta, kun joku uusi kasvo on tullut mukaan aktiiviseen toimintaan. Joko täysin uutena lintuharrastajana tai sitten muuten vain halunnut lähteä aktiivina mukaan.

Eli jos vain haluat roikkua mukana yhdistyksessä olevien ihmisten kanssa ja tutustua muihin harrastajiin, tai toisaalta osallistua toimintaan aktiivisemmin, kannattaa lähteä rohkeasti mukaan, sillä tähän ”sisäpiiriin” on hämmästyttävän helppo päästä mukaan.

Esimerkiksi tässä numerossa esitelty neitokakadulajitapaaminen on yksi hyvä esimerkki tapahtumasta, jossa pääsee helposti tutustumaan muihin ihmisiin. Mukaan voi tulla koko viikonlopuksi tai vain yhdeksi päiväksi. Paikanpäällä on helppo tutustua muihin, vaikka olisi vähän ujompikin. Jos vielä muistaa mainita tilaisuuden järjestäjälle, että haluaisi apua tässä, niin tämä voi esitellä sinua muille ihmisille.

Seuraava erinomainen tilaisuus onkin 21.-23.9. järjestettävä mökkiviikonloppu, jonka yhteydessä vietetään yhdistyksen 10-vuotisjuhlaa. Tästä voit lukea lisää yhdistyksen foorumilta: <http://forum.papukaijat.net/index.php?topic=32288.0>.

Jarmo Tuutti, päätoimittaja

Allekirjoittaneen voit tavata mm. yhdistyksen tapahtumissa. Otan mielelläni vastaan ajatuksia ja ehdotuksia myös yhdistyksen toiminnan kehittämiseksi.

Voit olla yhteydessä myös yhdistyksen foorumin kautta. Kirjoitan siellä nimimerkillä ”fouro”. Lisäksi sähköpostia voit laittaa osoitteeseen sihteeri@kajuli.fi

Kolumni

Huuhaa-hoitoa lemmikeille

Kierrellessäni PetExpo-messuilla huomasin hieman huolestuttavan ilmiön: erilaiset ”vaihtoehtohoidot” ovat entistä vahvemmin rantautumassa myös lemmikkiharrastuksen piiriin. Osittain aihe sivuaa myös tämän numeron hyvinvointiosion fyysisen perus hyvinvoinnin osaa, mutta ajattelin kirjoittaa siitä erikseen vielä tässä kolumnissa.

Messuilla törmäsin kojuun, jossa myytiin erilaisia magneeteja, ja esitteessä väitettiin, että eräs (muistaakseni) harmaapapukaija oli sopeutunut uuteen kotiin kyseisen magneetin avulla paljon paremmin. Magneetit ovatkin yleisesti erilaisten huuhaa-kauppi-aiden suosikkituotteita ja niille annetaan mitä eriskummallisempia (täysin todistamattomia) ominaisuuksia.

Magneetit eivät luonnollisestikaan ole ainoa ongelmallinen tuote. Toinen ”kestosuosikki” ovat homeopaattiset valmisteet. Homeopatiassahan otetaan jokin aine (läh- tökohtana on usein ollut käyttää aineita, jotka aiheuttavat vastaavia oireita, kuin ne, mistä ihminen kärsii), laimennetaan sitä niin paljon, että on epätodennäköistä, että valmisteessa on yhtäkään molekyyliä alkuperäistä ainetta, ja väitetään, että ”veden muistin” avulla sillä on jokin parantava vaikutus.

Sanomattakin lienee selvää, että edellä mainitulle ei löydy nykyisen fysiikan tai kemian puolelta mitään mahdollista vaikutuskanavaa. Homeopatian ei myöskään ole todettu toimivan placeboa paremmin laadukkaissa tutkimuksissa (kaksoissokkoutettu tutki- mus, jossa verrataan vaikutusta placebolääkettä saavaan ryhmään).

Ihmisillä placebo-vaikutusta voidaan selittää sillä, että tämä kuvittelee saavansa apua. Mielenkiintoista kyllä, subjektiivinen vaikutus on olemassa, vaikka henkilölle kerrotaan jo ennakkoon, ettei lääkkeestä ole apua. Lemmikien kohdalla placebo-vaikutus taas syntyy, kun omistaja itse haluaa nähdä vaikutuksia lemmikissään; ja tämän takia myös näkee niitä.

Edellä mainituista esimerkeistä ei tietenkään ole mitään haittaa, paitsi omistajan lompakolle. Esimerkiksi homeopaattiset valmisteet eivät tarvitse vastaavia lupia, kuin lääkkeet, sillä vettä saa jokainen kraanastakin. Ongelmia syntyy vain silloin, kuin näiden käyttö johtaa siihen, ettei eläimelle haeta oikeaa apua.

Omalla kohdallaan ihmisillä on oikeus uskoa mihin tahansa, vaikkakin joskus se johtaa ikäviin lopputuloksiin. Valitettavasti kuitenkin löytyy useita esimerkkejä siitä, miten esimerkiksi nuori lapsi on kuollut johonkin helposti hoidettavissa olevaan sairauteen, koska ei saanut tarvitsemaansa apua vanhempien uskoessa johonkin vaihtoehtoiseen hoitoon. Lemmikkimekään eivät voi päättää itse puolestaan, jolloin ne ansaitsevat parhaan mahdollisen tiedossa olevan avun.

Teksti: Jarmo Tuutti

Kolumni on uutiskirjeen vakiopals- ta, jossa kirjoittaja voi tarkastella lemmikkilintuharrastusta ja sen il- miöitä ja jakaa omia mielipiteitään.

Kolumnin näkökulmat eivät välttämättä vastaa yhdistyksen näkemyksiä, vaan ovat kirjoittajan mielipiteitä.

Jos haluat kirjoittaa kolumnin jo- honkin numeroon, ota yhteyttä:

sihteeri@kajjuli.fi

Good Bird -blogi

Mitä kaikkien lemmikin- omistajien tulisi tietää

Minulta kysyttiin äskettäin kysymys artikkelia varten: Mitä tahtoisit kaikkien lemmikinomistajien tietävän? Tässä muutamia ajatuksiani.

1. Vain koska pystyt, ei tarkoita, että sinun pitäisi. Lemmikkiemme käsittely voi tuntua helpolta. Kuitenkin voimankäyttö tavoitteenasi saada lemmikkisi tekemään yhteistyötä voi vahingoittaa suhdettanne. Keskity sen sijaan opettamaan vapaaehtoinen osallistuminen palkitsemalla lemmikkiäsi yhteistyöstään.

2. Nuoret eläimet ovat oppimiskoneita! Kun lemmikkisi on yhä nuori, on sen kehityksessä vaihe, jolloin se on hyvin vastaanottavainen uusille kokemuksille. Käytä tämä kriittinen ajanjakso hyödyksesi altistamalla lemmikkisi asioille, jotka tulevat olemaan merkittävässä roolissa sen hoidon kannalta tulevaisuudessa. Tämä saattaa sisältää seuraavia asioita kuten kynsileikkurit, matkustamisen autossa tai oudot ympäristöt. Varmista yhdistäväsi nämä esineet tai kokemukset positiivisiin vahvisteisiin kuten ruokapalkintoihin, huomioon ja leluihin.

3. Lemmikin omistajalla on merkittävä rooli hyvin käyttäytyvään lemmikkiin. Lemmikkisi ei ole kiltti tai tuhma. Keskittymällä palkitsemaan lemmikkiäsi hyvästä käytöksestä voit luoda pienen enkelin sen pienen hirviön sijaan. Lemmikkisi oppii halutun käytöksen tuovan enemmän vahvisteita ja kokee sen siksi mielekkääksi itselleen. Vaikka hyvän käytöksen palkitseminen onkin helppoa unohtaa, muista säännöllisesti vahvistaa sitä käytöstä, jota tahdot vastaisuudessakin nähdä.

4. Tekniikka käytettäväksi, kun lemmikkisi käyttäytyy ei-toivotulla tavalla. Tahdomme rangaista lemmikkejämme niiden käyttäytyessä huonosti. Valitettavasti tämä tapa voi olla hyvin vahingollista suhteeseemme lemmikkiimme. Sen sijaan luottamusta rakentava lähestymistapa on jättää huomioimatta ei-toivottu käytös ja vahvistaa toivottavaa käytöstä. Esimerkiksi sen sijaan, että rankaisisit koiranpentuasi sen hypäessä sinua vasten, ota askel taaksepäin. Sillä hetkellä, kun sen neljä tassua osuvat lattiaan, kehu ja huomioi pentua ylenpalttisesti. Tämä opettaa sitä pitämään hyppimisen sijaan tassunsa lattialla. Kaikista parasta tässä on se, että sinusta tulee se hyvä tyyppi sen pahan tyyppin sijaan lemmikkisi silmissä.

Alkuperäinen teksti: ["What all pet owners should know"](#).

Good Bird -blogi on uutiskirjeen vakiopalsta, johon jokaista numeroa varten valitaan käännettäväksi yksi Barbara Heidenreichin blogikirjoitus.

Käännös: Hanna Miettinen

Good Bird Inc.

<http://www.goodbirdinc.com/>

Good Bird Blog

<http://goodbirdinc.blogspot.com/>

Barbara Heidenreich on toiminut ammattilaisena eläintenkouluttajana vuodesta 1990 ja tällä hetkellä jatkaa työtään Good Bird Inc. -yrityksensä parissa, joka tarjoaa papukaijojen käyttäytymiseen ja kouluttamiseen liittyviä palveluita lemmikkipapukaijojen omistajille.

Barbara on käynyt myös Suomessa opettamassa kahdesti Kaijuleiden järjestämässä käyttäytymis- ja koulutusseminaarissa vuosina 2009 ja 2010.

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Suoranokkien virikkeellistäminen (osa 2)

Tukea ja turvaa lajitovereista

Osa 1: Ruokailun ei tarvitse olla helppoa
Osa 2: Tukea ja turvaa lajitovereista
Osa 3: Elinympäristö kuntoon ja riittävästi lentotilaa

Lajitoverit tuovat pienelle linnulle turvaa. Vaikkei linnut varsinaisesti sukisi toisiaan tai muuten osoittaisi mitään näkyviä merkkejä kiintymyksestä, tulevat ne silti nauttimaan lajitoverien seurasta.

Lajitoverien lisäksi samaan häkkiin voi harkita myös muita samankaltaisissa oloissa eläviä, rauhallisia lintulajeja. Esimerkiksi monet loistopeipot tulevat mainiosti toimeen sekalajisissa parvissa. Jokaiselle lajille tulee silti olla myös niitä omaa lajiaan olevia kavereita, joten useampaa lajia pitämällä lintumäärästä tulee äkkiä valtava.

Monet pienet linnut ovat parvilintuja ja elävät luonnossa tuhatpäisissä parvissa. Näin ollen yleensä hankittavat kaksi lintua ei ole lähelläkään parvea. Tietenkin on parempi pitää kahta lintua kuin pelkästään yhtä, mutta kannattaa harkita olisiko mahdollista hankkia vaikkapa kahta lisää, neljä lintua kun alkaa jo hyvin pientä parvea muistuttamaan. Mikäli mahdollista, kannattaa lintuja ottaa ainakin se neljä tai kuusi. Ja tietenkin jos on tilaa ja mahdollisuuksia enempäänkin, niin miksipä ei ottaisi vielä muutamaa lisää. Kannattaa mahdollisuuksien mukaan suosia parillisia lintumääriä, näin jokaiselle on joku kaveri ja kukaan ei jää yksin.

Helpoimmalla pääsee, jos ottaa ainoastaan samaa sukupuolta, näin ei pääse tulemaan ei-toivottuja poikasia. Linnut saavat kyllä seurata toisistaan silti ja muodostavat pysyviä parisuhteita saman sukupuolen kanssa. Vaikka lintuja olisi eri sukupuolia ei kannata hämmentyä, mikäli osa linnuista valitsee silti mieluummin kumppanikseen samaa sukupuolta olevan yksilön. Tämä on täysin normaalia käytöstä niin luonnossa kuin häkkiolosuhteissakin.

Mikäli tahtoo pitää sekä koiraita, että naaraita, voi harkita, jos tahtoo pitää näitä kahdessa eri häkissä. Poika- ja tyttöhäkit siis erikseen tai vaikkapa iso häkki, joka on erotettu väliseinällä. Samassa häkissä pidettäessä kannattaa ottaa yhtä paljon molempia sukupuolia (esimerkiksi viisi naarasta ja viisi koirasta) tai sitten enemmän naaraita, koska todennäköisemmin koirat taistelevat naaraita kuin toisinpäin. Lisäksi esimerkiksi neljän koiraan yhtäaikainen lirkuttelu yhdelle naaralle tulee olemaan naaralle

Teksti: Hanna Miettinen
Kuvat: Maarit Nurminen

Kolmen artikkelin sarja käsittelee suoranokkien virikkeellistämisen eri osa-alueita.

Voit lukea sarjan "intron" blogista:
<http://kajuli.wordpress.com/2012/02/16/suoranokkien-virikkeista/>

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

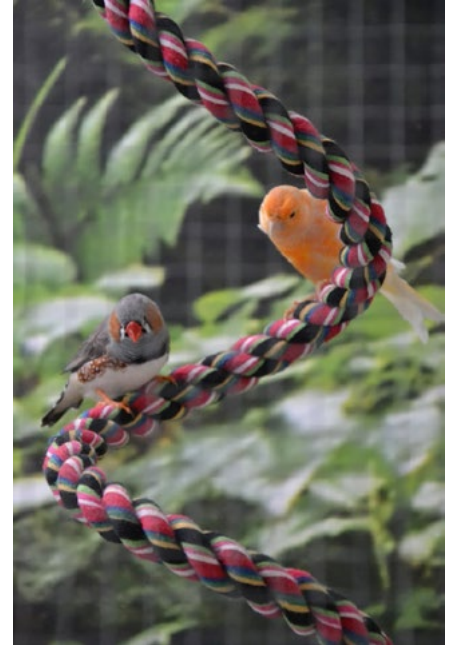

Jatkuu: Tukea ja turvaa lajitovereista

äärimmäisen raskasta ja stressaavaa - häkkiolosuhteissa kun ei minnekään pakoon pääse. Pahimmillaan kaikki koiraat jahtaavat naarasta yrittääkseen paritella sen kanssa. Pidemmän päälle naaras stressaantuu tällaisesta ja sitä mukaa sen yleiskunto heikkenee.

Vastoin monien uskomusta pesä ja pesäntekomateriaalit eivät ole virikkeeksi soveltuvia eikä näitä siksi tule pitää tarjolla turhaan. Eli kaikki pesäkorit ja sellaisiksi kelpaavat kupit, samoin kuin langanpätkät, heinäkorret, kuivat lehdet, pienet oksanpätkät ja muut lintujen mielestä pesäntekoaineeksi kelpaavat asiat tulee pitää poissa lintujen ulottuvilta. Jatkuva pesintävire stressaa lintuja ja aiheuttaa käyttöhäiriöitä kuten aggressiivisuutta ja ylimunimista. Pesintämateriaalit tulee laittaa tarjolle ainoastaan silloin, kun on tarkoitus pesittää ja ainoastaan niille linnuille, joita on tarkoitus pesittää. Pesivän pariskunnan eristäminen muista omaan häkkiinsä on varsin suositeltavaa, näin pesäntekoaineita on ainoastaan tämän pariskunnan saatavilla, lisäksi voi olla täysin varma keiden jälkeläisiä poikaset ovat.

Papukaijojen kohdalla ymmärretään, että pesintäaika ei ole jatkuvasti, eikä niillä pidetä pönttöä tarjolla ympäri vuoden, mutta jostain syystä suoranokkien kohdalla tunnutaan uskovan, että ne tarvitsevat virikkeekseen pesäntekoa tai nukkuisivat pesissä. Muiden lintujen tapaan suoranokatkin nukkuvat orsilla. Pesää ei tarvitse edes näyttää linnuilleen, mikäli ei ole tarkoitus näitä pesittää.

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Lemmikkilinnun hyvinvointi

Fyysinen perushyvinvointi

Fyysinen perushyvinvointi on yleensä ensimmäinen asia, joka tulee mieleen puhuttaessa eläinten hyvinvoinnista. Käytännössä tällä tarkoitetaan ensisijaisesti välitöntä hyvinvointia, jonka avulla eläin saa elää ilman kipua tai muita vastaavia hyvinvointia heikentäviä tiloja.

Fyysisen perushyvinvoinnin turvaamisen voidaan katsoa sisältävän kaksi osaa:

1) Ongelmien estämisen sekä 2) Ongelmien esiintyessä nopean ja asianmukaisen hoidon.

Ongelmien estäminen sisältää seuraavat osa-alueet:

- **Loukkaantumisia** ja siitä aiheutunutta hyvinvoinnin heikkenemistä voidaan välttää suunnittelemalla linnun ympäristö riittävän turvalliseksi sekä pitämällä huoli, että muut linnun kanssa vuorovaikutuksessa olevat eivät aiheuta linnulle vaaraa (ihmiset, muut linnut sekä muut lemmikit).
- **Sairauksia** voidaan ehkäistä tarjoamalla linnulle sopiva ympäristö (mm. kosteus sekä lämpötila), laadukkaalla ruokavaliolla sekä riittävällä linnun tilojen hygienialla. Lisäksi on tärkeää pyrkiä estämään sairauksien leviäminen mm. karanteeneilla.
- **Myrkytykset** ovat yksi potentiaalinen ongelma lintujen kanssa, jotka kokeilevat monia eri asioita nokillaan. Tästä syystä kaikkien linnun ympäristössä olevien materiaalien (kuten lelut, häkki tai huonekasvit) pitää olla myrkyttömiä, samoin ruokien (kuten avokado). Jos et ole varma jonkin asian turvallisuudesta, varmista se ensin.

Joskus kuitenkin voi käydä niin, että kaikesta huolellisuudesta huolimatta lintu sairastuu tai loukkaantuu. Tällöin on tärkeää pyrkiä antamaan sille asianmukaista ensiapua sekä saada asiantuntevaa hoitoa.

Ensiavusta voit lukea esimerkiksi tästä artikkelista: <http://www.kajuli.fi/tietonurkka/artikkelit/terveydenhoito/ensiapu-mitae-tehdae-haetaatilanteessa>

Lintua hoitamaan pitäisi löytää asiantunteva eläinlääkäri. On syytä muistaa, että läheskään kaikki eläinlääkärit eivät osaa hoitaa lemmikkilintuja, joten kannattaa selvittää jo ennakkoon lähin lintuja hoitava eläinlääkäri. Ja vaikka ketään ei ole lähellä, kannattaa tällaiselle aina soittaa.

Lista lintuja hoitavista eläinlääkäreistä löytyy yhdistyksen sivustolta:

<http://www.kajuli.fi/toiminta-ja-palvelut/elaeinlaeaeakerilista>

Hoidon pitää myös olla tehokasta. Viime aikoina lemmikkienkin kohdalla on nosta-
nut päätään huolestuttava ilmiö: erilaisten ”vaihtoehtoisten” hoitojen käyttö, joiden
tehosta ei kuitenkaan ole mitään takeita.

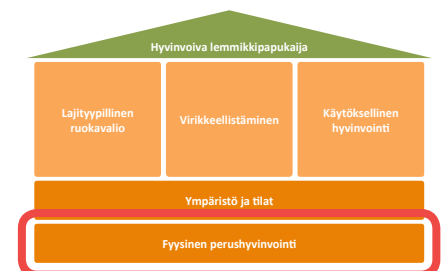
Esimerkiksi homeopatian kohdalla laadukkaissa tutkimuksissa ei ole saatu aikaan pa-
rempaa tehoa, kuin vertailuryhmän placebo-vaikutus. Käytännössä homeopaattisissa
valmisteissa ei todennäköisesti ole yhtäkään molekyyliä vaikuttavaa ainetta, eikä nk.
”veden muistille” ole olemassa mitään selitystä kemian tai fysiikan puolelta.

Teksti: Jarmo Tuutti

Hyvinvointi-artikkelisarja tarkastelee jokaisessa numerossa jotain lemmikkilinnun hyvinvoinnin osa-aluetta sekä muita siihen liittyviä asioita.

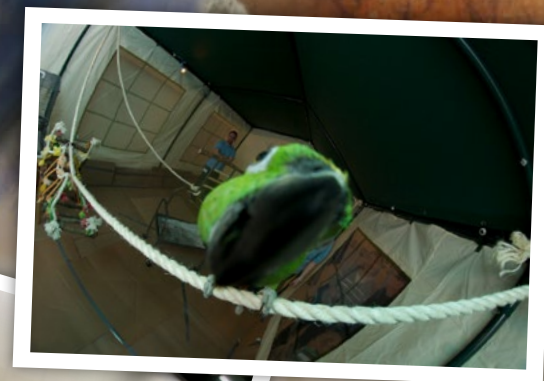
Aikaisemmat sarjan artikkelit:

- *Kaikuja 1/2012: Hyvinvoinnin yksi viitekehys*

» [Palaa sisällysluetteloon](#)

PetExpo 2012

Kajuleiden 10-vuotisjuhlien kunniaksi osallistumisemme vuoden suurimpaan tapahtumaan, PetExpo-lemmikkimessuihin, oli suurempi kuin koskaan aikaisemmin. Paikalla oli valtava määrä lintuja sekä yhdistykselle oli annettu aikaisempaa paljon suurempi tila.

Saapuessani rakentamaan osastoa paikan päälle perjantai-iltana edessä oli tila, joka vaikutti haasteelta: tilaa oli paljon aikaisempaa enemmän, sillä messuosasto oli tuplasti tavallista suurempi. Mitä ihmeessä saisimme käytettyä kaiken tuon tilan? Saatuaamme pöydät paikoilleen ja teltan pystyyn (tästä lisää myöhemmin) vaikutti kuitenkin paremmalta: ainakin messuosaston rakenteiden puolesta tila oli juuri sopivan kokoinen.

Rakentaminen onnistui muutenkin hyvin, mutta tyyppillisiä pieniä ongelmia esiintyi. Tällä kertaa jouduimme metsästäämään uutta erää Papukaija lemmikiksi? –opasta, joka oli vielä kuljetusyrityksen tiloissa. Saimme kuitenkin kaiken valmiiksi ajoissa ja oppaan uuden painoksen myyntiin.

Messuosastosta tulikin jälleen tyylikkään näköinen, mikä on tärkeää: jos haluamme esiintyä uskottavana lintujen hyvinvointia ajavana tahona, on kaiken myös näytettävä siltä. Yhtenäisen näköiset messuosaston rakenteet sekä mukana olevien ihmisten t-paidat luovat kuvan luotettavasta toimijasta.

Linnut saapuvat paikalle

Messut alkoivat lauantai-aamuna, kun linnut omistajineen alkoivat saapua paikalle hyvissä ajoin ennen messujen aukeamista. Tällöin myös huomasi, että edellisen päivän pelko oli turha: messuosasto oli juuri sopivan kokoinen paikalla olleiden lintujen määrään nähden ja kaikki vapaa pöytätila tuli käytettyä.

Paikalla olikin valtava määrä lintuja: mm. Amatsoneja, harmaapapukaijoja, avopari-kaija, senegalinkaija, mosambikinkaija, lähdekakaduja, valkokakaduja, aratteja, aroja, neitokakaduja, undulaatteja, kauluskaijoja, munkkiaratteja sekä kaijasia. Yhteensä ilmoittautumisista laskettuna messuilla kävi reilusti yli 30 eri lintua.

Myös yleisöä riitti jopa ruuhkaksi asti. Lisäksi yhdistyksellä oli totuttuun tapaan kaksi luentoa päivässä, jotka allekirjoittanut sekä Ida-Emilia pitivät. Tällä kertaa aiheina olivat linnun hankkiminen sekä virikkeellistäminen.

Teksti ja kuvat: Jarmo Tuutti

Mitä?

*Vuoden suurin lemmikitapahtuma
PetExpo.*

Missä ja koska?

*28.-29.4.2012
Helsingin messukeskus*

*Käy lukemassa juttua messuista myös
yhdistyksen blogista:*

<http://kajuli.wordpress.com/2012/05/07/pet-expo-2012/>

*Tänäkin vuonna osasto näytti hyvältä ja
lintuja riitti tarpeeksi.*

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Uutuutena lennätystelta

Edellisen syksyn messujen jälkeen aloimme suunnittelemaan erilaisia mahdollisuuksia näyttää lintuja lähempänä omaa ympäristöään: pienet matkahäkit tai valjaissa olevat linnut eivät kerro ihmisille niin selvästi, että kyseessä on esimerkiksi lentävä lemmikki (joka ei valitettavasti aina ole täysin selvää).

Päädyimme hankkimaan messuja varten suurehkon teltan, jossa lintuja pystyi lennättämään. Kyseinen teltta muodosti oman haasteen, sillä sen pystyttämistä varten vaadittiin isompi porukka perjantai-iltana.

Yhdistyksen hallituksessakin istuvan Jonne Stenrothin mielestä kyseinen ratkaisu oli ajatukseltaan toimiva ja keräsi kiinnostuneita katsojia, mutta parannettavaakin riittäisi: *"Lennätysteltoa oli onnistunut kokeilu, josta sekä ihmiset että linnut tykkäsivät. Jatkoa varten olisi kuitenkin parempi saada teltan tilalle häkki, johon näkee helpommin sisälle."*

Jälleen onnistuneet messut

Kokonaisuudessaan messut olivatkin suuri menestys: *"Messut olivat valtava menestys: paikalla oli jatkuvasti suuri määrä lintuja sekä yleisöä"*, kommentoi yhdistyksen puheenjohtaja Tiina Torikka.

Tosin yhtenä ongelmana mainittakoon allekirjoittaneen sairastuminen, jonka ansioista en päässyt mukaan toisen päivän aikana.

Myös tunnelma ja yhteishenki messuilla ovat hyviä, kuten Ida-Emilia Kaukonen kirjoittaa yhdistyksen blogissa: *"Ensimmäisten messujeni tunnelma ei ole vielä kukaan kadonnut. Muuttunutta on vain se, että lintujen parasta ajatellaan messujärjestelyissä entistä enemmän ja että nykyisin menen messuille aina jonkun kanssa, sillä kajulilaisista on muodostunut hyvin tärkeä ja lämmin ystäväpiiri minulle."*

Messut ovatkin tärkeä tapahtuma aina yhdistyksen lisäksi myös harrastajille. Siinä missä yhdistyksenä pystymme tekemään itseämme paremmin tunnetuksi sekä jakamaan tietoa ihmisille, messuille mukaan tulevat pääsevät tapaamaan muita harrastajia ja monesti foorumilla tutuksi tullut nimimerkkikin saa vihdoin kasvat.

Lisää kuvia:

- [Flickr \(Jarmo Tuutti\)](#)
- [Photobucket \(Ida-Emilia Kaukonen\)](#)

Vasemmalla: Lennätysteltoa, jossa sisällä Jonne ja Monica sekä keltaniska-amatsoni Nooa ja harmaapapukaija Ukko.

Oikealla: Väenpaljoutta

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Tapahtumia

Neitokakadulajitapaaminen

Lemmikkilinnut Kaijuli ry järjesti 18.-20.5.2012 neitokakaduharrastajien lajitapaamisen. Anni Pohja ja Tea Vehmaa olivat pääjärjestäjinä ja hoitivat meille herkullisten ruokien lisäksi muun muassa ihanan paikan Forssan lähellä sijaitsevasta Kultakukkurasta. Jarmo Tuutti luennoi koulutuksesta, ja itse pidin luennot neitokakadujen historiasta ja elämästä luonnossa, värimuodoista ja lopuksi vielä genetiikasta. Ohjelmassa oli myös kaikenlaista muuta hauskaa!

Perjantaina pidimme esittelykierrokset ja kerroimme hiukan itsestämme ja linnuistamme. Lisäksi paikka somistettiin, kun neitokakadulehdet ja erilaiset lajia koskevat kirjat laitettiin luettavaksi. Elina Myllykangas teki lisäksi näyttelyn neitokakadujen erilaisista sulista. Sulat aseteltiin kauniisti kehyksiin ja asetettiin ihasteltaviksi esille.

Lauantaina aamupalan jälkeen seurasi luento neitokakadusta. Koska suurin osa tapaamiseen tulleista oli jo harrastajia ja loputkin porukasta olivat kotiläksynsä lukeneet lajin perustiedoista, painotinkin luennon nimenomaan neitokakadujen historiaan ja käytökseen luonnossa. Luento oli hauska pitää ja sen tärkein sanoma oli, että ymmärtämällä linnun luontaista käytöstä ja tarpeita villinä, voimme parantaa oloja lemmikkinä.

Neitokakaduluennon jälkeen Jarmo Tuutti piti luennon kouluttamisesta. Luento oli hyvin käytännönläheinen ja sitä seurasi mukava tuokio, jonka aikana ihmiset saivat kokeilla opittuja taitoja lintujensa kanssa. Naksuttimet klikkailivat ja hirssipalkat siirtyivät sormista nokkiin!

Kun hiukan ehdittiin vielä levähtää, seurasi viikonlopun pisin luento, jonka aikana käsiteltiin jokainen tiedossa oleva värimuoto. Siinä vierähtikin jo useampi tunti, minkä jälkeen pidettiin jälleen hiukan paussia vapaalle jutustelulle.

Illalla järjestimme myös leikkimielisen näyttelyn, joka toteutettiin niin, että kuljimme jokaisen linnun luokse ja pohdimme niin hyviä kuin huonojakin ominaisuuksia

*Teksti: Ida-Emilia Kaukonen
Kuvat: Jarmo Tuutti*

Mitä?

Neitokakadujen omistajille suunnattu viikonlopun tapaaminen.

Missä ja koska?

*18.-20.5.2012
Kultakukkura, Forssa*

Osallistujat luentoa seuraamassa.

Jatkuu: Neitokakadulajitapaaminen

kasvatuksellisessa mielessä. Käytännön kautta ja oikeassa tilanteessa lintua tarkastelemalla oli helppo opettaa, miltä näyttää, kun vaikkapa siivet risteävät tai jos linnulla on pigmenttihäiriö. Samalla opettelimme, millainen on esimerkiksi hyvä kallon muoto, terve ryhti tai miltä näyttää hyvälihaksinen neitokakadu. Koska Suomessa panostetaan enemmän lemmikkeihin kuin kasvatuslintuihin, nostettiin puheenaiheeksi fyysisten ominaisuuksien lisäksi myös se, minkälainen on hyväluonteinen pesityslintu. Pohdin aluksi, moniko uskaltaisi näyttelyyn, sillä omasta rakkaasta linnusta palautteen kuuleminen voi ymmärrettävästi tuntua henkilökohtaiselta. Jokainen kuitenkin tahtoi yllättävällä kiihkolla mukaan ja kyseessä taisikin olla viikonlopun eniten naurettuja hetkiä. Se oli siis oikein hyvä veto, ja eipä aikaakaan, kun harrastajat alkoivat ihan itsekin bongailla niin hyviä kuin huonojakin piirteitä linnuista.

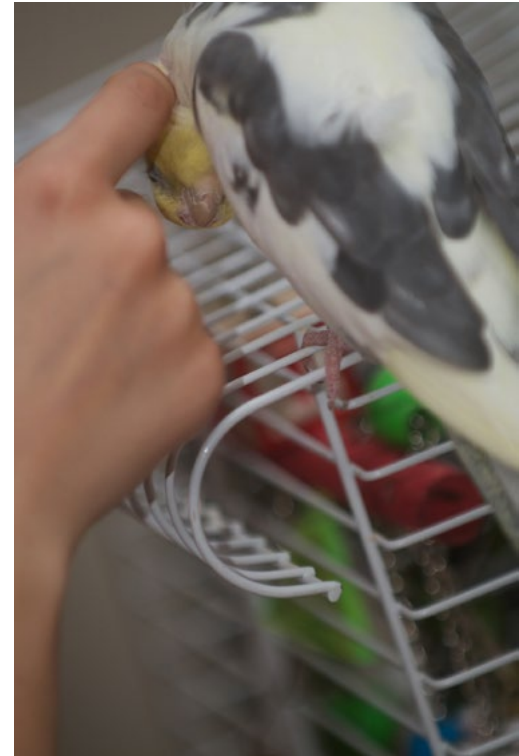
Erittäin iloiseksi minut teki myös kiinnostus sunnuntaina pidettyä genetiikkaluentoa kohtaan. Ihmiset kerääntyivät odottavaisina kuuntelemaan, kun räpläsin esille lehtiöni, jonne olin demonstroinut esimerkiksi kromosomien ja dna:n rakennetta. Elina totesikin hauskaasti, että tilanne oli kuin heimo kerääntyisi leirinuotiolle kuulemaan, kun kylän vanhus jakaa tietoaan! Tähän tueksi löysimme vielä paikan omistajan tekemän shamaanirummun, joten hetki oli kruunattu. ;)

Kävimme läpi perinnöllisyyden alkeet aina solutasolta asti ja etenimme siitä varsinaiseen periytymiseen. Lopuksi vielä kaikki saivat tehtävänivaskan, jossa seikkaili hiukan hajamielinen Kalle Kasvattaja sekä hänen ulkomaalainen kasvattajatuttunsa Betty Breeder. Kultakukkura oli tehtävien tekemisen aikana hiljaisempi kuin yhtenäkin aiempaan hetkenä, ja lintujen vaiuutta säesti vain erittäin keskittynyt tuhina, jota otsa mielteliässä rutussa pähkäilevät osallistujat päästivät.

Kaiken kaikkiaan viikonloppu oli todella hauska ja antoisa. Aikataulutuksen kanssa oli tehty hyvää työtä, sillä ohjelmasta huolimatta jäi paljon aikaa myös pizzan väsämisille, makkaranpaistolle, sosialisoinnille ja lintujen kanssa touhuamiselle. Omasta mielestäni ehkä viikonlopun hienoin asia oli se, mitä kaikkea tapahtuma poikikaan.

Neitokakadupäivien johdosta nuoret henkilöt innostuivat ottamaan lisää selvää kasvattamisesta. Lisäksi Pekka Astala loihti genetiikkaluennon innostamana suomenkielisen nettilaskurin, jolla voi selvittää poikasten värimuodot vanhempien värien perusteella. (Laskuri osoitteessa <http://www.neitokakadut.com/index.php?page=laskuri>)

Vastaavanlaisia tapahtumia tulee olemaan jatkossakin. Tule siis rohkeasti mukaan oppimaan ja pitämään kivaa! Lajitapaamiset ovat mitä parhain keino saada syvemmänkin tason tietoa ja motivoitua omassa harrastuksessaan entistäkin enemmän.

» [Palaa sisällysluetteloon](#)

Lajikuvaus

Pyhämaina

Gracula religiosa

Pyhämaina eli beo (*Gracula religiosa*) on kottaraisten (*Sturnidae*) heimoon kuuluva varpuslintu. Laji on kotoisin Etelä- ja Kaakkois-Aasiasta ja sillä on useita alalajeja, jotka eroavat toisistaan vain hieman.

Ulkonäöltään beo on helppo tunnistaa, se on kookas ja vankka, noin 30 senttimetriä pitkä, melkein kokonaan täysin musta lintu. Kuitenkin valon osuessa linnun höyheniin, ne kiiltelevät metallinhohtoisina. Siivissä on kookkaat valkoiset laikut, jotka näkyvät kunnolla linnun lentäessä. Pään ympärillä on höyhenetön, keltainen alue. Molemmat sukupuolet ovat samannäköisiä, joten varmin tapa sukupuolen erottamiseen on DNA-testi.

Maailmalla beot ovat häkkilintuina suosittuja ja yleisiä niiden hyvin tunnettujen matkimiskykyjensä vuoksi, Suomessa nämä sen sijaan ovat harvinaisia. Ne ovatkin varsin taidokkaita matkijoita, jotka ovat taukoamatta äänessä, halusi sitä tai ei. Yleensä ne oppivat toistamaan ympäristönsä ääniä, mutta puheenkaan toistaminen ei täysin tavatonta ole.

Linnun ääntely ei kuitenkaan yleensä ole sitä mukavaa rupattelua, mitä annetaan ymmärtää, vaan sillä on erittäin kova ja korkea ääni, joka kuuluu helposti talosta ulos. Itselläni heikentyi kuulo huomattavasti beon kanssa asuessa, joten mistään pienestä, somasta laulelusta ei todellakaan voida puhua.

Ruokavalioltaan beot ovat hyönteis- ja hedelmäsyöjiä, joten niiden ravinto koostuu erilaisista hyönteismurskista sekä tuoreista hedelmistä. Tämän ruokavaliosta niiden uloste on erittäin löysää ja sen vuoksi lintu saakin aikaan melkoista sotkua. Lisäksi syödessään se roiskii hedelmiä - kirjaimellisesti - pitkin seiniä. Häkin siivouksilta ei siis voi välttyä yhtenä päivänä ja pohjamateriaalin on oltava imukykyistä. Häkin ulkopuolelle kannattaa laittaa riittävästi esimerkiksi kuramattoja paikoille, joissa linnut viettävät aikaansa.

Beojen virikkeellistäminen toimii kuten muillakin suoranokilla: lentotilaa, haastetta ruokailuun ja lajitoveri seuraksi. Koska näiden nokkaa ei ole tehty jyrsimiseen, kuten papukaijoilla, eivät nämä hyödy perinteisistä tuhottavista leluista. Sen sijaan erilaisia vaikeita ruokintapaikkoja ja namijemmoja kannattaa tarjota. Ison kokonsa vuoksi beot vaativat runsaasti lentotilaa. Kylpymahdollisuus on tärkeää. Beot suorastaan rakastavat vettä ja tahtovatkin kylpyhetken useampaan kertaan päivässä. Kuten arvata saattaa, on sotkuista puuhaa sekini.

Vaikka beojen pitämisessä onkin omat haasteensa, ovat ne silti vallan ihania, hurmaavia ja uteliaita lintuja, jotka arvostavat papukaijojen tapaan enemmän perheen mukana olemista kuin omiin oloihinsa jättämistä.

Teksti ja kuvat: Hanna Miettinen

Wikipedia: [Common Hill Myna](#)[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Kädelle astuminen

Koulutus

Kädelle astuminen on yksi pitkäaikaisia keskustelun aiheita, sillä alunperin lintuja on koulutettu astumaan kädelle tökkäämällä lintua rintaan tai muuten pakottamalla se astumaan kädelle. Monesti tämä on johtanut ongelmiin, eikä ainakaan ole linnun kannalta mukavaa. Tässä artikkelissa käydään läpi oikea tapa.

Tarvitset koulutusta varten linnun herkkuja (kuten joku sopiva pähkinä) sekä mahdollisesti kohteen (tämä ei kuitenkaan ole aivan välttämätön, kohdentaminen käytiin läpi numerossa 4/2011). Herkut kannattaa pätkiä mahdollisimman pieniksi paloiksi, jotta pystyt saamaan enemmän toistoja. Itse käytän amatsoninkin kokoisen linnun kanssa maapähkinän paloja, jotka ovat alle 1/10 pähkinästä.

Koulutusta varten linnun pitää olla riittävän kesy, jotta se ottaa kädestäsi herkkupaloja ilman isompaa harkitsemista. Lintu harvoin kuitenkaan astuu suoraan kädelle, joten on edettävä pienissä askeleissa.

Alkuun pidä herkkupala tai kohde esillä niin, että linnun on edettävä käden lähistölle ja sen ottaessa herkkupala sano "hyvä" tai käytä muuta merkkiä, joka kertoo linnulle sen tehneen oikein (naksutin on tässä tarkin, mutta jossain määrin kömpelö, jos tarvitset molemmat kädet koulutusta varten). Tuo herkkupalaa tai kohdetta hiljalleen lähemmäs kättäsi linnun rohkeuden huomioiden.

Seuraava askel, kun lintu on aivan kätesi vieressä, on vetää herkkupala niin kauas käden toiselle puolelle, että lintu laittaa toisen jalkansa kätesi päälle. Sen nostettua jalka sano "hyvä" ja anna sille herkkupala. Ja kun tämä sujuu hyvin, etene niin pitkälle, että linnun on laitettava myös toinen jalka kädellesi.

Jostain syystä jalan nostaminen kädelle on monille linnuille iso askel, ja ne saattavat yrittää kurotella herkkuja todella kauaksi kätesi päälle ennen kädelle astumista. Tätä ei kannata ihmetellä, vaan edetä linnun sallimaan tahtiin.

Teksti ja kuvat: Jarmo Tuutti

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Jatkuu: Kädelle astuminen

Aremman linnun kanssa ei kannata liikkua mihinkään ensimmäisillä kerroilla, vaan antaa sen astua pois kädeltäsi, jotta se ei säikähtäisi. Voit hiljalleen esim. tarjota linnulle oikein pieniä herkkupaloja kädellä olemisesta (ja jatkuvasti harventaa herkkujen tarjoamisen tahtia). Hiljalleen voit liikuttaa lintua kädelläsi lyhyitä matkoja. Tämän ja kaiken edellä mainitunu etenemisnopeus riippuu luonnollisesti linnusta, joten tarkkaille sen elekieltä äläkä etene liian nopeasti.

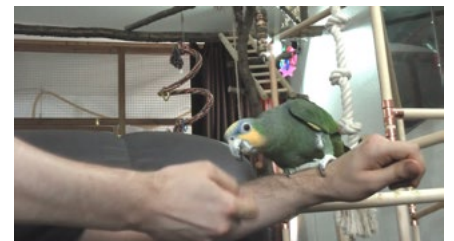
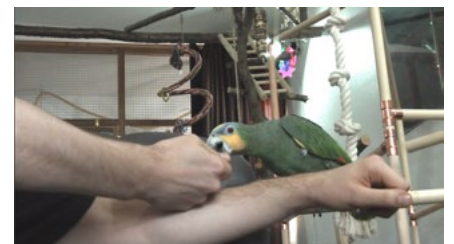
Kun lintu suostuu astumaan kädellesi ilman harkintaa, voit lisätä tilanteeseen vihjeen, kuten sanoa "ylös" (tosin käden laittaminen linnun eteen toimii hyvänä vihjeenä itsessään) ja alkaa häivyttämään herkkupalaa pois: pidä sitä ensin hieman kauempana ja hiljalleen piilota sitä nyrkkiäsi sisään vieden samalla nyrkkiäsi kauemmaksi. Tässä vaiheessa vielä lintua palkitaan jokaisesta kädelle astumisesta.

Kädelle astumisessa ei pidemmän päälle kannata palkita lintua laiskasta liikkumisesta: ala hiljalleen lyhentää ikkunaa, jonka aikana lintu voi astua kädellesi. Koulutuksen edetessä pidemmälle ja linnun ollessa rohkeampi, jos se ei esimerkiksi reagoi 5 sekunnin sisällä, ota kätesi pois, ja tästäkin voit kaventaa tätä ikkunaa hiljalleen. Näin se oppii, että kädelle on astuttava nopeasti. Jatkossa voit myös osana arkea palkita lintua hieman satunnaisemmin kädelle astumisesta: joskus ei mitään, joskus pieni herkkupala ja joskus vähän parempi.

Avain toimintavarmuuteen tässäkin asiassa on toistojen saaminen: säännöllinen harjoittelu riittävän pienellä aikaikkunalla ja paljon toistoja luo toimintavarmuutta ja linnun voi saada aina tarvittaessa astumaan kädelle. Harjoittelussa lintua kannattaa palkita jokaisesta onnistuneesta suorituksesta, vaikka arjessa tämä ei olisikaan täysin tarpeen.

Lisää aiheesta:

- Artikkelit: Ylös! Käsky vai pyyntö?
<http://www.kajuli.fi/tietonurkka/artikkelit/kaeyttaeytyminen-ja-koulutus/yloes-kaesky-vai-pyyntoe>
- Video kädelle astumisesta
<http://youtu.be/avcaD0devME>

Yhdistystoimintaa

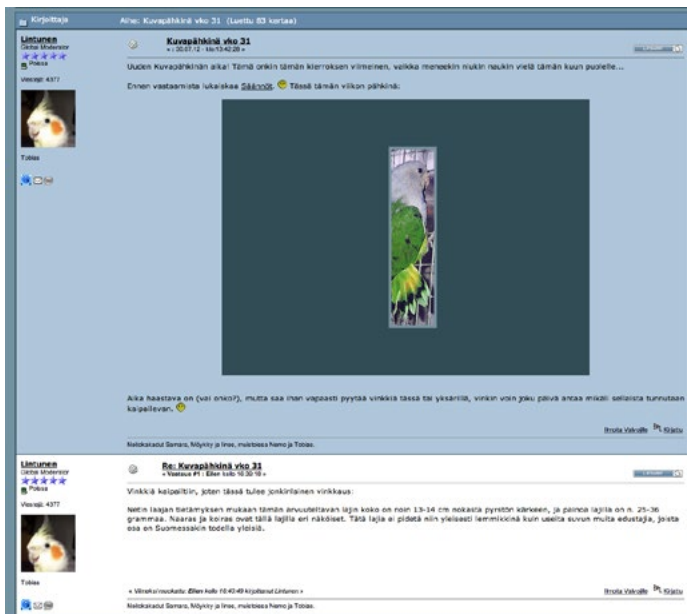
Nuorisotiimi

Teksti: Laura Kurkela

Yhdistyksellä on vuosikausia ollut nuorisotiimi, jonka toiminta on välillä ollut aktiivisempaa ja välillä hieman hiljaisempaa. Nuorisotiimin tavoitteena on aktivoida hieman nuorempia lintuharrastajia (olivatpa he itse hankkimassa lintuja tai lintuperheessä olevia lapsia) ja tämän kautta tuoda heitä paremmin harrastukseen mukaan. Monesti muiden lintuharrastajien tapaaminen olisi nuorille lähes mahdotonta.

Nuorisotiimin avulla on julkaistu esimerkiksi kaksi puuhakirjaa (joista ensimmäinen on jo myyty loppuun) sekä nykyään nuorisotiimin puolella pyörii kuvapähkinä. Lisäksi yhdistyksen foorumilta löytyy oma osio nuorempia harrastajia varten.

Isommissa tapahtumissa on ajoittain ollut nuorisolle suunnattua puuhaa ja tehtäviä. Myös nuorisotapaamisia on yritetty järjestämään, ja ne olisivatkin toivottuja tapahtumia, mutta tähän mennessä niiden esteenä ovat olleet liian suuret välimatkat.

Kuvapähkinä on suosittu leikkimielinen kilpailu foorumilla, jossa yritetään arvaamaan viikoittain vaihtuvan kuvan lajia.

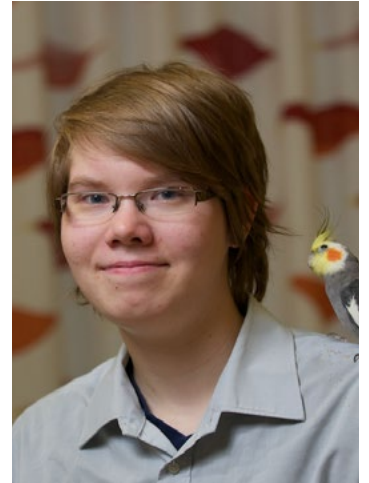
Kajulit esittäytyvät

Nuorisotiimistä

Laura Kurkela

Kertoisitko hieman itsestäsi?

Olen vuonna 1990 syntynyt nuori ihminen Oulusta. Olen pienestä pitäen ollut hyvin kiinnostunut eläimistä ja eritoten linnuista. Nykyään lintuharrastus vie suuren osan vapaa-ajasta, joko lintujani hoitaen, niille leluja askarrella, lintuaiheisia piirroksia piirtäen tai netissä lintusivuilla roikkuen.

Mitä teet yhdistyksessä?

Yhdistyksen toiminnassa olen ollut mukana useita vuosia. Alussa kävin vain rivijäsenenä tapahtumissa, lähinnä isoimmilla messuilla, sillä asun kaukana tapahtumapaikoilta. Omat neitokakaduni ovat aina jääneet kotiin, sillä villit lintuni eivät ole tottuneet matkustamiseen saati edes normikokoisessa häkissä oleiluun. Aktiivisuuteni myötä minua pyydettiin yhdistystoimintaan mukaan. Olen mm. autellut artikkelien kirjoittamisessa ja kuvittamisessa sekä toimin yhdistyksen keskusteluforumilla moderaattorina. Myöskin Nuorisotiimin toimintaa olen yrittänyt pyörittää ja pitää hengissä. Vuonna 2012 pääsin Kaijulin hallitukseen.

Mitä lintuja sinulla on?

Minulla on tällä hetkellä kolme neitokakadua, Samara, lines ja Möykky. Ne ovat kaikki puolivillejä aviaariolintuja, jotka eivät kulje mukanani tapahtumissa, vaan viettävät rauhallista kotielämää. Haaveissa toki liikkuu lintuja laidasta laitaan, peippoparvesta siihen isoon, kesyyyn koukkunokkaan.

Miten sinusta tuli Kaijuli?

Aloitin tapahtumissa käymisen nuorena vaikken vielä ollut edes jäsen, olin siis virallisesti yleisöä vaikka olin porukalle tuttu. Kaijuleihin liittyminen oli vain luonnollinen jatkumo vuosikausia jatkuneelle lintuhulluudelle.

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Terminologiaa ja sanaselityksiä

Sammuminen

Aikaisemmissa osissa esiteltiin välineellisen ehdollistumisen oppimisen kaksi eri kanavaa: vahvistaminen sekä rankaisu. Viimeisenä, usein edellisten muodostaman nelikentän ulkopuolisena, välineellisen ehdollistumisen oppimisen kanavana on sammuminen.

Kuten edellistenkin kohtien kanssa, oppiminen perustuu ympäristön antamaan palautteeseen. Sammumisen kohdalla toiminta ei johda mihinkään lopputulokseen, jolloin sen sanotaan *sammuvan*.

Käytännössä siis eläin tekee jotain, joka ei johda mihinkään, alkaa kyseinen toiminta hiljalleen kadota. Esimerkkinä voidaan mainita peräänhuutaminen: jos lintu huutaa ihmisen perään, mutta ei saa tällä mitään toivomaansa aikaan, alkaa tämä huutaminen hiljalleen vähenemään, kunnes katoaa kokonaan.

Sammumisen yhteydessä kannattaa huomioida kaksi ilmiötä:

- **Sammumisryöpissä** kyseinen toiminta ilmenee aikaisempaa voimakkaampana ennen sammumista. Yksinkertaistettuna voidaan ajatella eläimen turhautuvan, kun toiminta ei tuotakaan aikaisempaa lopputulosta, ja yrittävän tätä entistä kovempaa.
- **Spontaanissa palautumisessa** aikaisemmin sammunut toiminta ilmenee vielä jossain määrin myöhemmin, mutta usein katoaa tämän jälkeen.

Käytännössä pelkkä sammuminen koulutusmenetelmänä voi olla eläimen kannalta tarpeettoman stressaavaa. Esimerkiksi eräässä tutkimuksessa havaittiin, että sammuminen aiheuttaa kyyhkyissä aggressiivisuutta, joka tutkimuksessa kohdistui toiseen kyyhkyyn. *

Jos sammumista käytetään koulutusmenetelmänä (esimerkiksi huutamisen pois opettamisessa), kannattaa siihen aina pyrkiä lisäämään toivotun toiminnan positiivinen vahvistaminen (joka käytännössä tekee kouluttamisesta valikoivaa vahvistamista, jossa vahvistetaan toivottua toimintaa ja jätetään ei-toivottu huomioimatta).

* Azrin, N.H., Hutchinson, R.R., and Hake, D.F.: *Extinction induced aggression. Journal of the Experimental Analysis of Behavior, 1966, 9, 191-204.*

Teksti: Jarmo Tuutti

Terminologia-palstalla esitellään lintuharrastukseen liittyviä termejä, jotka eivät välttämättä ole täysin tuttuja kaikille harrastajille.

Haluaisitko selvennystä johonkin termiin? Lähetä siitä ehdotus: sihteeri@kajuli.fi

Tee-se-itse-nurkka

Pahvirullalelu

Tämä virike käy kaikenkokoisille linnuille, sillä siitä voi tehdä hieman erilaisia versioita. Sitä voi käyttää myös suoranokilla, sillä virikettä ei ole pakko jyrsiä lainkaan.

Tarvitset:

- WC- ja/tai talouspaperirullia
- tikun, paksuhkoa naria tai metallisen tuoreruokatikun rungoksi
- sakset
- täytteeksi mitä keksitkään sopivan kokoisista herkuista leluihin ja puunpätkiin

Perusajatus on hyvin yksinkertainen. Paperirulliin tehdään saksilla tai kapeakärkisellä puukolla pienet reiät, jotta ne saa vaivattomasti pujotettua tikkuun tai naruun. Toisessa päässä naria tai tikkua pitää olla jokin este, esimerkiksi narussa solmu tai puutikussa helmi, etteivät hylsyty liu'u pois. Narun saa helposti sidottua orteen tai häkin kattoon, sileään tikkuun kannattaa tehdä kiinnitysnarua varten pieni lovi tai ruuvata päähän koukku.

Erilaisia versioita on helppo tehdä. Hylsyty voivat olla pitkiä talouspaperihylsyjä tai lyhimmillään vaikka kahtia leikattuja WC-paperirullia. Niitä voi laittaa lyhyeen tilaan todella monta tiiviisti, jolloin hylsyty ovat todella lytyssä, ja niiden väleihin mahtuu vain pieniä/ohuita asioita kuten oksanpätkiä ja pähkinäpalasia ja ne pysyvät siellä tiukasti. Jos hylsyjä laittaa vähemmän ja löyhemmin, ne ovat muodoltaan enemmän ovaalin muotoisia, ja niihin mahtuu isompia asioita, kuten esimerkiksi hirssintähkystä saksilla leikattuja pätkiä (pienemmille papukaijoille/suoranokille) ja puunpalasia tai kokonaisia pähkinöitä (isommille papukaijoille). Runkotikun/narun pituus voi olla eri, joten lelusta voi tehdä lyhyen tai halutessaan todella pitkän.

Osa linnuista tuhoaa virikkeen herkuja ja leluja etsiessään, mutta jotkut jättävät sen suurimmaksi osaksi ehjäksi. Tällöin koko lelu ei tarvitse uusia kovin usein, vaan sen täyttäminen riittää. Ajan mittaan lelu rikkoutuu, sotkeentuu ja paperirullien rakenne antaa periksi. Onneksi leluja on helppo tehdä ja materiaalitkin ovat hyvin edullisia ja suurimmaksi osaksi ilmaisia. :)

Alunperin idean taisi esitellä käyttäjä 'milla' aiheessa "Aktivoitilelu":

<http://forum.papukaijat.net/index.php?topic=16547.msg78300#msg78300>

Teksti ja kuvat: Laura Kurkela

Itse käytin runkona grillitikkua, josta katkaisin terävän kärjen pois. Stoppareina käytin käsittelemättömästä puusta sahatuja pieniä palasia, joihin oli porattu reiät puutikulle sekä ylös tulevaan, isompaan palaseen reikä myös kiinnitysnarulle. Tämä lelu tulee neitokakaduille, joilla käytän piiloherkkuna hirssintähkystä saksilla leikattuja palasia, jonka vuoksi jätin rullat löyhemmin. Pienemmille herkuille rullat pitää laittaa tiiviimmin, jotta herkut eivät putoa pois.

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Yhdistyssivu

Tulevat tapahtumat:

Lisätietoa tapahtumista löytyy yhdistyksen foorumilta, jonka kautta löytyy myös ohjeet ilmoittautua tapahtumiin sekä mahdolliset muut tulevat tapahtumat.

Kannattaa käydä tarkastamassa säännöllisesti:

<http://forum.papukaijat.net/index.php?board=3.0>

Tulevia tapahtumia:

10-vuotisjuhlat ja mökkiviikonloppu
21. - 23.9.2012

Koiviston kestikievari (Häijää)

Kaikuja-uutiskirje:

Päätoimittaja ja taitto:

Jarmo Tuutti

Toimitus:

Hanna Miettinen

Laura Kurkela

Mukaan yhdistystoimintaan?

Haluatko olla mukana kehittämässä yhdistyksen toimintaa sekä samalla edistämässä lemmikkilintuharrastusta Suomessa?

Tekemistä löytyy varmasti jokaiseen makuun ja jokaisen aikatauluihin sopivasti. Tule mukaan!

Jos kiinnostuit, ota yhteyttä yhdistyksen puheenjohtajaan, joka voi kertoa lisää: tinttu@kajuli.fi

Liity jäseneksi

Etkö ole vielä yhdistyksen jäsen? Liitymällä jäseneksi saat käyttöösi yhdistyksen tarjoamat jäsenedut sekä tuet yhdistyksen toimia lemmikkilintujen hyvinvoinnin edistämiseksi Suomessa.

Lisätietoa yhdistyksen sivustolta:

<http://kajuli.fi/yhdistys/liittyminen-jaeseneksi>

Kaijulit muualla netissä:

Liity Kaijuleiden Facebook-ryhmään:

<http://www.facebook.com/group.php?gid=135743495500>

Youtube-kanava:

Yhdistyksen uuden Youtube-kanavan löydät alla olevasta linkistä. Lisää videoita alkaa ilmestyä hiljalleen.

<http://www.youtube.com/user/Kaijulit>

Flickr-sivu

Flickristä löydät koottuja kuvia yhdistyksen toiminnasta vuosien varrelta.

<http://www.flickr.com/photos/kajuli/>

Blogi

Wordpressistä löytyvässä blogissa esitellään yhdistyksen "päivittäistä" toimintaa ja toimijoiden ajatuksia.

<http://kajuli.wordpress.com/>

Lemmikkilinnut
KAIJULI ry

Lukijan kuva

Kuva: Raita-aratteja (Pauliina Härkönen)

Haluatko kuvaamasi kuvan lukijan kuvaan? Lähetä se sähköpostilla sihteeri@kajuli.fi ja se voidaan julkaista tällä sivulla. Kuvan koon ei tarvitse olla painolaatuinen, mutta mielellään yli 800 pikseliä leveä tai korkea. Turvallisinta on kuitenkin lähettää suurempi kuva.

[» Palaa sisällysluetteloon](#)